

VENDIM
Nr.13, datë 24.3.2004

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të përbëra nga:

Thimjo Kondi	Kryesues
Zamir Poda	Anëtar
Kristaq Ngjela	Anëtar
Nikoleta Kita	Anëtare
Natasha Sheshi	Anëtare
Valentina Kondili	Anëtare
Evgjeni Sinoimeri	Anëtare
Irma Bala	Anëtare
Vladimir Bineri	Anëtar
Vladimir Metani	Anëtar
Ylvi Myrtja	Anëtar
Agron Lamaj	Anëtar
Bashkim Caka	Anëtar
Perikli Zaharia	Anëtar
Artan Hoxha	Anëtar
Spiro Spiro	Anëtar

në seancën gjyqësore të datës 24.3.2004, morën në shqyrtim çështjen civile me palë:

KËRKUES: VLASH MARINI, ADMINISTRATOR I SHOQËRISE TREGTARE "MARINI ALBPLASTIK" sh.p.k., përfaqësuar nga avokat Baftjar Rusi.

KUNDËR: Vendimit nr.46, datë 5.2.2003 TË ZYRËS SË PËRMBARIMIT TIRANË.

PERSON I TRETË: ZYRA E PËRMBARIMIT TIRANË, përfaqësuar nga Avokati i Shtetit Shefqet Muçi.

OBJEKTI: Kundërshtim i veprimit të përmbaruesit gjyqësor dhe pikërisht të vendimit nr.46 prot., datë 5.2.2003.

Baza ligjore: Neni 610 i Kodit të Procedurës Civile.

Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr.1290, datë 28.3.2003, vendosi:

Pranimin e kërkesës.

Anulimin e vendimit të refuzimit të urdhrit të ekzekutimit nr.46 prot., datë 5.2.2003 të Zyrës Përmbarimore Tiranë.

Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.84, datë 5.6.2003

VENDOSI:

Lënen në fuqi të vendimit nr.1290, datë 28.3.2003 të Gjykatës së Rrethit Tiranë.

Kundër vendimit të gjykatës së apelit kanë paraqitur rekurs Zyra e Përmbarimit Tiranë dhe Avokatura e Shtetit, të cilët kërkojnë: Zyra e Përmbarimit prishjen e tij dhe rrëzimin e kërkesës, kurse Avokatura e Shtetit prishjen e dy vendimeve dhe dërgimin e çështjes për rigjykim, duke parashtuar shkaqet e mëposhtme:

Në rekursin e paraqitur nga Zyra e Përmbarimit, parashtrohen këto shkaqe:

- Prona për të cilën është kërkuar ekzekutimi i titullit ekzekutiv është regjistruar në emër të shtetit shqiptar, përfaqësuar nga Ministria e Ekonomisë, e cila ka kërkuar mosekzekutimin e këtij titulli.

- Ekzekutimi do të sillte pasoja të rënda dhe të pariparueshme për investimet e bëra në objektet e njohura nga pronari.

- Vendimi nuk mund të ekzekutohet pa një zgjidhje përfundimtare të pronësisë midis dy kreditorëve solidarë, ku marrëdhëniet midis tyre janë të paqarta, pasi Vlash Marini është person fizik, ndërsa kreditori tjetër është Ministria e Ekonomisë.

- Në gjykim duhet të ishin thirrur palët ndërgjyqëse pjesëmarrëse në detyrim dhe personat e interesuar, të cilët kanë qenë edhe subjekte të veprimeve përmbarimore.

Në praktikën përmbarimore dhe gjyqësore në çdo rast janë thirrur të gjitha subjektet e interesuara në detyrim.

- Në të dyja shkallët e gjykimit janë shkelur dispozitat procedurale duke pranuar një gjykim në mungesë të Ministrisë së Ekonomisë, prania e së cilës ka qenë e domosdoshme jo vetëm si kreditor, por dhe si titullar pronësie.

- Vendimi gjyqësor që përbën edhe titullin ekzekutiv, nuk sjell detyrim për krijimin e raporteve të bashkëpronësisë së kërkuarit me shtetin.

Në rekursin e paraqitur nga Avokati i Shtetit parashtrohen këto shkaqe:

- Ekzekutimi i detyrimit nga debitori Hajredin Fratari është përmbushur. *De fakto* objektet i ka marrë në administrim njëri prej kreditorëve, ndërmarrja shtetërore “NEFINK” e më pas Ministria e Ekonomisë.

Thelbi i problemit qëndron në mosmarrëveshjen midis kreditorëve solidarë Vlash Marinit dhe Ministrisë së Ekonomisë, lidhur me raportet e pronësisë së tyre ndaj këtyre objekteve, gjë që zgjidhet me padi të veçantë midis tyre.

- Personit të tretë jo garant nuk mund t’i merren sendet që i detyrohet debitorit pa pëlqimin e tij. Gjykatat nuk kanë mbajtur parasysh kërkimet e nenit 585 të Kodit të Procedurës Civile.

Shoqëria “Doniana”, ndaj së cilës kërkon sendet Vlash Marini, është në rolin e të tretit dhe ajo ka argumentuar me dokumente shkresore, para përmbaruesit, se sendet i përkasin shtetit dhe jo Hajredin Fratarit, me të cilin është lidhur kontrata 20-vjeçare e qirasë.

Në këto rrethana, Vlash Marini, në qoftë se pretendon pronësinë mbi këto objekte, mund të kërkojë kthimin e sendit nga çdo posedues a mbajtës i tij në bazë të nenit 296 të Kodit Civil.

- Nuk është formuar drejt ndërgjyqësia.

Në vendimin që kërkohet të ekzekutohet, si palë ndërgjyqëse janë dhe AKP-ja, “NEFINK” (tani Ministria e Ekonomisë) dhe Hajredin Fratari, të cilët nuk janë trajtuar si palë ndërgjyqëse, pozitë procedurale nga e cila u lind e drejta e njoftimit dhe ankimit kundër vendimit të gjykatës.

Neni 610/2 i Kodit të Procedurës Civile nuk nënkupton përjashtimin e tyre nga procesi.

Vlash Marini nuk legjitimohet të bënte kërkesë në emër të shoqërisë “Marini-Albplastik”, sh.p.k., e cila është krijuar si person juridik në datën 18.5.2001, d.m.th. tre vjet pas dhënies së vendimit dhe një vit e gjysëm pas lëshimit të urdhrit të ekzekutimit.

Padia nuk është ngritur në emër të administratorit, por në emër të shoqërisë së përfaqësuar nga administratori.

Shoqëria “Marini-Albplastik” është prishur me likuidim nga Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr.2002, datë 8.5.2003.

- Gjykata nuk ka urdhëruar njoftimin e akteve Avokaturës së Shtetit në zbatim të nenit 79/a të Kodit të Procedurës Civile.

Me vendimin e datës 6.1.2004, Kryetari i Gjykatës së Lartë, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim Kolegjeve të Bashkuara për efekt të njëhsimit të praktikës gjyqësore, duke parashtruar këto probleme juridike:

1. Në gjykimin e kërkesës për kundërshtimin e veprimeve përmbarimore thirrja e palëve është kërkesë e detyrueshme, apo lihet në çmim të gjykatës (neni 610/2 i Kodit të Procedurës Civile)?

Në qoftë se thirrja është fakultative, atëherë çfarë duhet të ketë parasysh gjykata kur vendos thirrjen, apo mosthirrjen e palëve (kreditorit dhe debitorit)?

2. A duhet t’i njoftohet vendimi palës që nuk ka qenë në gjykim? A mund të bëjë ankim pala që nuk ka qenë në gjykim? (neni 611/2 i Kodit të Procedurës Civile)

3. A duhet të njoftohet Avokatura e Shtetit në këtë lloj gjykimi, kur njëra nga palët është shteti apo një institucion publik? (neni 79/a i Kodit të Procedurës Civile).

4. Kur vendimi gjyqësor që do të ekzekutohet përcakton dy apo më shumë kreditorë për të njëjtin objekt ekzekutimi dhe njëri kreditor kërkon ekzekutimin, ndërsa tjetri (të tjerët) e kundërshton atë, si duhet të veprojë përmbaruesi për ekzekutimin e vendimit?

5. Në rastet kur është krijuar një sh.p.k. dhe në statut përcaktohet kapitali themeltar në një shumë të caktuar në të holla, a mund të pretendojnë ortakët gjatë një konflikti eventual që në kapitalin e shoqërisë të konsiderohet se përfshihen edhe fonde të padepozituara formalisht në shoqëri, pa qenë bërë më parë përcaktimi dhe depozitimi i këtyre fondeve nga secili ortak, si dhe pa qenë vendosur shtimi i kapitalit themeltar të shoqërisë me vendim të asamblesë së ortakëve?

KOLEGJET E BASHKUARA TË GJYKATËS SË LARTË,

pasi dëgjuan relacionet e gjyqtarëve Spiro Spiro e Bashkim Caka; përfaqësuesin e Zyrës së Përmbarrimit Tiranë avokatin e shtetit Shëfqet Muçi, i cili paraqiti kërkesë alternative prishjen e dy vendimeve dhe rrëzimin e padisë, ose prishjen e dy vendimeve për shkelje procedurale dhe kthimin e çështjes për rigjykim; përfaqësuesin e kërkuarit avokat Baftjar Rusi, i cili kërkoi lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit dhe pasi e biseduan çështjen në tërësi,

VËREJNË:

Si nga Gjykata e Shkallës së Parë, ashtu edhe nga Gjykata e Apelit Tiranë, nuk janë zbatuar kërkesat e Kodit të Procedurës Civile për njoftimin e akteve dhe thirrjen e palëve në gjykim. Për rrjedhojë, vendimet e tyre duhet të prishen dhe çështja të dërgohet për rishqyrtim.

Gjatë shqyrtimit të akteve që ndodhen në dosje, rezultoi se kërkuari Vlash Marini, me cilësinë e administratorit të shoqërisë tregtare “Marini Albplastik” sh.p.k., regjistruar më 18.5.2001, ka paraqitur kërkesë në gjykatë për kundërshtimin e vendimit nr.46 prot., datë 5.2.2003 të Zyrës së Përmbarrimit Tiranë, me anën e të cilit ishte vendosur refuzimi i ekzekutimit të Urdhrit të Ekzekutimit nr.3 akti, datë 17.1.2000, lëshuar nga Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë.

Ky urdhrë ishte lëshuar për ekzekutimin e vendimit nr.2325, datë 10.6.1998 të po asaj gjykate, në dispozitivin e të cilit Vlash Marini, si person fizik dhe ndërmarrja shtetërore “NEFINK”, janë kreditorë solidarë, të cilëve i padituri Hajredin Fratari u detyrohej t’u kthente (të dyve), një sipërfaqe trualli prej 14.986 m², si dhe një objekt të ndërtuar mbi të.

Në vendimin e Zyrës së Përmbarrimit për refuzimin e Urdhrit të Ekzekutimit, përveç të tjerave, sillet si argument fakti, që ndërmarrja shtetërore “NEFINK” është pronë e Ministrisë së Ekonomisë dhe se nga ana e kësaj Ministrie, është kërkuar mosekzekutimi i vendimit nr.2325, datë 10. 6.1998.

Me vendimin nr.1290, datë 25.3.2003, Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë vendosi pranimin e kërkesës së kërkuarit Vlash Marini, duke anuluar, në të njëjtën kohë, vendimin nr.46 prot., datë 5.2.2003 të Zyrës së Përmbarrimit Tiranë, për refuzimin e urdhrit të ekzekutimit, vendim ky, i cili u la në fuqi edhe nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.84, datë 5.6.2003 të saj.

Mbas shqyrtimit të shkaqeve të parashtuara në rekursin e paraqitura, Kolegjet e Bashkuara arritën në përfundimin se gjatë gjykimit të kësaj çështjeje, janë lejuar shkelje procedurale, të cilat çuan në zhvillimin e një procesi jo të rregullt ligjor. Megjithatë ka qenë direkt e interesuar në zgjidhjen e çështjes, madje edhe pasi kishte bërë kërkesë për mosekzekutimin e vendimit, Ministria e Ekonomisë nuk është thirrur si palë në gjyq. Po kështu, i është mohuar Avokaturës së Shtetit, e drejta që i njeh ligji për të përfaqësuar dhe mbrojtur interesat e shtetit në gjyq.

Nga aktet që ndodhen në dosje, rezulton se palë të kësaj çështjeje, si në gjykatën e shkallës së parë, ashtu dhe në atë të apelit, kanë qenë Vlash Marini, (si administrator i shoqërisë tregtare “Marini Albplastik” sh.p.k.), në cilësinë e kërkuarit dhe Zyra e Përmbarrimit Tiranë, vendimi i së cilës kundërshtohet, në cilësinë e personit të tretë.

Megjithatë sikundër u përmend, Ministria e Ekonomisë (pronare e pasurisë së ndërmarrjes shtetërore “NEFINK”, e cila, sipas vendimit nr.2325, datë 10.6.1998, të Gjykatës së Shkallës së Parë Tiranë, është në fakt kreditori i dytë solidar me Vlash Marinin për sendet që duheshin dorëzuar nga debitori) edhe pse është e interesuar direkt në këtë çështje dhe për këtë arsye kishte korresponduar edhe me Zyrën e Përmbarrimit në fazën e ekzekutimit të vendimit, nuk është thirrur për të marrë pjesë në gjykimin e çështjes, duke mos i krijuar kështu mundësi reale për të mbrojtur interesat e saj.

Është e vërtetë që thirrja e palëve në gjykimet civile me objekt kundërshtimin e veprimeve të përmbarruesit gjyqësor është fakultative dhe sikurse del nga përmbajtja e paragrafit të dytë të dispozitës

së nenit 610 të Kodit të Procedurës Civile, lihet në çmimin e gjykatës, së cilës i jepet e drejta që kur ajo e shih të nevojshme, t'i thërrasë ato.

Megjithatë, thirrja e palëve nuk duhet kuptuar si e drejtë e pakushtëzuar për gjykatën dhe aq më pak, si e drejtë, bazueshmëria në ligj e së cilës të mund të konsiderohet e pakontrollueshme dhe e paverifikueshme në shkallët pasardhëse të gjykimit.

Përderisa ligjvënësi ka parashikuar edhe mundësinë e thirrjes dhe pjesëmarrjes së palëve në këtë lloj gjykimi, Kolegjet e Bashkuara çmojnë se gjykatës i del për detyrë që në çdo rast gjykimi të padive me objekt kundërshtimin e veprimeve të përmbaaruesit gjyqësor, të mbajë parasysh edhe faktin nëse është ose jo e nevojshme, rast pas rasti, thirrja e palëve në gjykim dhe kur ajo çmon se ekzistojnë shkaqe dhe rrethana që e bëjnë të nevojshme thirrjen e tyre, sikurse në rastin objekt gjykimi, urdhëron thirrjen e tyre.

Nga ana e Kolegjeve të Bashkuara, thirrja në këtë gjykim e Ministrisë së Ekonomisë çmohet se ishte e nevojshme edhe për faktin se, sikundër u përmend, vendimi nr.2325, datë 10.6.1998, i Gjykatës së Shkallës së Parë Tiranë (për të cilin është lëshuar urdhri i ekzekutimit, zbatimi i të cilit u refuzua nga Zyra e Përmbaarimit) në dispozitivin e tij, përveç kërkesës Vlash Marini, përcakton si kreditor edhe ndërmarrjen shtetërore "NEFINK", pronare e pasurisë të së cilës është Ministria e Ekonomisë. Sendet që sipas këtij vendimi, debitori Hajredin Fratari detyrohet t'u dorëzojë të dy këtyre kreditorëve janë të njëjtat-trualli me sipërfaqe 14.986 m² dhe objekti që përshkruhet në kontratën nr.Rep.368. dhe Kol.127, datë 15.1.1997, ndërtuar mbi këtë truall, pa përcaktuar nëse që të dy këto sende do t'u dorëzohen në total të dy kreditorëve së bashku, apo secilit do t'i dorëzohen pjesë të tyre dhe në variantin e fundit, pa përcaktuar se cilat sende, pjesë ose vlerë në të holla e tyre do t'i dorëzohen secilit prej tyre, **kur dihet se që të lëshohet urdhri i ekzekutimit, është e nevojshme që vendimi gjyqësor, i cili përbën titull ekzekutiv, të përmbajë një vërtetim përfundimtar, të plotë, saktësisht të përcaktuar dhe të pakushtëzuar të detyrimit të debitorit ndaj kreditorit ose kreditorëve (kur ata janë më shumë se një, sikurse në çështjen objekt gjykimi).**

Në të kundërtën, vënia në ekzekutim e titullit ekzekutiv mund të bëhet vetëm pasi të jenë evituar ose eliminuar kufizime të tilla.

Në këto kushte dhe ndodhur përpara faktit që njëri prej kreditorëve (Ministria e Ekonomisë) kishte kërkuar mosekzekutimin e vendimit, mosthirrja e Ministrisë së Ekonomisë në gjyqin e zhvilluar kundër Zyrës së Përmbaarimit, krijon premisa për cenimin e interesave të ligjshme të saj, si kreditorë solidarë me të njëjtin vendim gjyqësor. Pikërisht ky është edhe një ndër shkaqet që, pavarësisht nga fakti që vendimi nr.1290, datë 28.3.2003, i Gjykatës së Shkallës së Parë Tiranë, nuk i është njoftuar Ministrisë së Ekonomisë (as edhe ndërmarrjes shtetërore "NEFINK"), që Kolegjet e Bashkuara pranuan që interesat e kësaj Ministrie, të përfaqësohen dhe mbrohen në gjykimin e zhvilluar prej tyre nga Avokati i Shtetit.

Kolegjet e Bashkuara konstatojnë gjithashtu se, as Avokaturës së Shtetit, e cila sipas ligjit nr.8851, datë 18.11.1999, ka për detyrë të përfaqësojë dhe mbrojë në gjyq shtetin, në kundërshtim me urdhërimet e dispozitës së nenit 79/a të Kodit të Procedurës Civile, nga ana e gjykatës, nuk ju njoftuan aktet, me qëllim që ajo të kishte mundësi të merrte pjesë në gjykim.

Nga përmbajtja e kësaj dispozite (nenit 79/a të Kodit të Procedurës Civile), del se, kur shqyrton çështje për të cilat përfaqësimi dhe mbrojtja kryhet nga Avokatura e Shtetit, gjykata është e detyruar që të urdhërojë njoftimin e akteve kësaj të fundit. Vetëm kështu mund t'i krijohet mundësia reale Avokaturës së Shtetit që të marrë pjesë në gjyq me qëllim përfaqësimi dhe mbrojtjeje të interesave të shtetit, në rastet e parashikuara nga ligji.

Duke qenë se shkeljet procedurale të përmendura më lart, janë të tilla që pasjellin detyrimisht prishjen e të dy vendimeve dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në gjykatën e shkallës së parë, pretendimet e tjera të parashtruara në rekurs mund të përsëriten në atë gjykatë.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, bazuar në nenin 485/ç të Kodit të Procedurës

Civile,

VENDOSËN:

Prishjen e vendimit nr.1290, datë 28.3.2003, të Gjykatës së Shkallës së Parë Tiranë dhe vendimit nr.84, datë 5.6.2003, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Shkallës së Parë Tiranë, me trup gjykues tjetër.

Ky vendim është unifikues. Një kopje e tij të dërgohet për botim në Fletoren Zyrtare.

MENDIM I PAKICËS

Ne gjyqtarët në pakicë, kemi mendimin se Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë nuk duhet të kishin prishur vendimet e gjykatave për shkelje procedurale që lidhen me thirrjen e palëve në gjykim, por duhet të shqyrtonin dhe zgjidhjen e çështjes në themel mbi bazën e shkaqeve të ngritura në rekurs.

Siç ka rezultuar gjatë gjykimit të çështjes për ekzekutimin e vendimit gjyqësor nr.2325, datë 10.6.1996 të Gjykatës së Shkallës së Parë Tiranë, është nxjerrë Urdhri i Ekzekutimit nr.3 akti, datë 17.1.2000 të lëshuar nga kjo gjykatë. Në dispozitivin e vendimit gjyqësor rezulton se Vlash Marini si person fizik dhe ndërmarrja shtetërore "NEFINK" janë kreditorë solidarë dhe i padituri Hajredin Fratari detyrohej t'u kthente atyre një sipërfaqe trualli, si dhe një objekt të ndërtuar mbi të.

Me vendimin nr.46 prot., datë 5.2.2003 të Zyrës së Përmbaarimit Tiranë, është vendosur refuzimi i ekzekutimit të urdhrit të ekzekutimit të gjykatës, me arsyetimin se vendimi gjyqësor është i paqartë në dispozitivin e tij dhe se ndërmarrja shtetërore "NEFINK" është pronë e Ministrisë së Ekonomisë dhe se nga ana e kësaj Ministrie është kërkuar mosekzekutimi i vendimit gjyqësor.

Vlash Marini, me cilësinë e administratorit të shoqërisë tregtare "Marini Albplastik" sh.p.k. ka paraqitur kërkesë në gjykatë për kundërshtimin e vendimit të marrë nga ana e Zyrës së Përmbaarimit.

Kolegjet e Bashkuara pranojnë si shkelje procedurale që kanë shpënë në zhvillimin e një procesi jo të rregullt ligjor faktin që Ministria e Ekonomisë, e interesuar për zgjidhjen e çështjes, e cila ka bërë edhe kërkesë për mosekzekutim të vendimit, si dhe Avokati i Shtetit, që përfaqëson dhe mbron interesat e shtetit, nuk janë thirrur si palë në gjyq.

Ashtu siç i referohet edhe shumica nenit 610 të Kodit të Procedurës Civile, edhe ne gjyqtarët në pakicë, kemi mendimin **se thirrja e palëve në gjykimet civile me objekt kundërshtimin e veprimeve të përmbaaruesit gjyqësor është fakultative dhe sipas paragrafit të dytë të nenit 610 të Kodit të Procedurës Civile, është në çmimin e gjykatës, e cila ka të drejtë që të thërrasë në gjykim edhe palët kur ajo e sheh të nevojshme.**

Përfundimi i mësipërm, që rrjedh nga interpretimi i dispozitës ligjore, e ka të pranueshëm edhe konkluzionin se mos thirrja e palëve në gjykim nuk duhet kuptuar si e drejtë e pakushtëzuar për gjykatën. Në të gjitha çështjet e kësaj natyre, gjykata mban parasysh faktin nëse është e nevojshme thirrja e palëve në gjykim.

Bazueshmëria në ligj e vendimit që merr gjykata, lidhur me thirrjen ose jo të palëve në gjykim, është e kontrollueshme në çdo shkallë të gjykimit brenda kufijve të kontrollit gjyqësor, në secilën shkallë që gjykohet çështja.

Por, unifikimi i praktikës gjyqësore, pranuar nga shumica, ndonëse jo në mënyrë të drejtpërdrejtë, qenien fakultative të thirrjes së palëve në gjykimet lidhur me kundërshtimet e veprimeve të përmbaaruesit gjyqësor, e kthen në një veprim procedural të detyrueshëm për gjykatën. Në çështje të kësaj natyre palët gjithmonë mund të pretendojnë se kanë interesa të cilat u janë cenuar nga mosthirrja në gjykim dhe në këto kushte, ndodhur edhe para vendimit unifikues të Kolegjeve të Bashkuara, thirrja e palëve në gjykim nuk do të ngelet fakultative, por gjykatat, pavarësisht nga çmimi që bëjnë për çdo rast, gjykimet do t'i bëjnë kurdohërë me pjesëmarrjen e palëve, sidomos kur njëra nga palët përfaqëson interesa shtetërore, në kundërshtim me përmbajtjen që ligjvënësi i ka dhënë nenit

610 të Kodit të Procedurës Civile.

Përveç këtij arsytimi, vendimin e Kolegjeve të Bashkuara e vlerësojmë si të marrë në mospërputhje me nenin 472 të Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilit vendimet e gjykatave mund të ankimohen me rekurs, kur ka shkelje të rënda të normave procedurale (neni 467 i këtij Kodi), si dhe për shkelje procedurale që kanë ndikuar në dhënien e vendimit. Në rastin në shqyrtim nuk ekzistojnë shkelje të rënda procedurale të parashikuara nga neni 467 i Kodit të Procedurës Civile dhe nga ana tjetër, mosthirrja në gjykim e Ministrisë së Ekonomisë apo e Avokatit të Shtetit, nuk mund të thuhet apriori që ka ndikuar në dhënien e vendimit gjyqësor nga Gjykata e Shkallës së Parë apo Gjykata e Apelit Tiranë.

Anëtarë: Natasha Sheshi
Vladimir Metani
Bashkim Caka

Valentina Kondili
Perikli Zaharia
Irma Bala
Agron Lamaj